

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26CoCsp/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124428009
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:6124428009.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu JUDr. Romana Greguša a JUDr. Mareka Olekšáka, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, A., o zaplatenie 4.129,77 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 12Csp/3/2025 - 157 zo dňa 10. marca 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 12Csp/3/2025 - 157 zo dňa 10. marca 2025 r u š í a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.129,77 eura, úrok vo výške 1.753,89 eura, úrok z omeškania 395,05 eura ako aj 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 3.869,08 eura od 08.03.2024 do 25.03.2024 a zo sumy 3.825,54 eura od 26.03.2024 do zaplatenia.

Zároveň súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 4.129,77 eura s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania, čo odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 mu postupca - Všeobecná úverová banka, a.s. postúpil pohľadávku voči žalovanej, ktorá s ním uzatvorila Zmluvu dňa 13.10.2017, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky, podmienky čerpania úveru, jeho splácania a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalovaná neplnila splátky v dohodnutých termínoch, bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Pohľadávka v sume 6.319,25 eura pozostávala z istiny vo výške 3.869,08 eura, úroku vo výške 1.753,89 eura, úroku z omeškania vo výške 395,05 eura a poplatkov vo výške 301,23 eura. Žalovaná po postúpení pohľadávky zaplatila 40,54 eura.

3. Žalovaná namietala, že právny predchodca žalobcu nepreveril jej bonitu pred poskytnutím úveru, nepostupoval s odbornou starostlivosťou, úver je bezúročný a bez poplatkov, zaplatila viac ako bol poskytnutý úver, namietala platnosť zosplatnenia, namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, v zmluve je nesprávne uvedená RPMN.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 medzi právnym predchodcom žalobcu - postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej.

V prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok bola špecifikovaná pohľadávka voči žalovanej nasledovne: úver - 8.000 eur, mesačná splátka - 141,27 eura, úroková sadzba - 23,16 %, výška pohľadávky - 6.319,25 eura, istina - 3.869,08 eura, úrok - 1.753,89 eura, sankčný úrok - 395,05 eura, poplatky - 301,23 eura.

Žalovaná čerpala dňa 13.10.2017 peňažné prostriedky v celkovej výške 8.000 eur, z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 9.274,96 eura. Z úhrad žalovanej bolo započítané: na istinu 4.130,92 eura, na riadny úrok 4.951,15 eura, na úrok z omeškania 12,62 eura, na poplatky 180,27 eura. Vzhľadom na to, že žalovaná čerpala peňažné prostriedky vo výške 8.000 eura a na istinu bola započítaná suma 4.130,92 eura, zostala na istine neuhradená suma vo výške 3.869,08 eura. Keďže žalovaná po postúpení pohľadávky uhradila platbu vo výške 40,54 eura, žalovaná istina predstavuje sumu 3.828,54 eura.

Žalobca predložil aj vyčíslenie - špecifikáciu postúpenej pohľadávky.

Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 19.03.2024.

Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou dňa 13.10.2017 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička. Na základe uzatvorenej zmluvy poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 8.000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 95 mesačných splátkach vo výške 141,27 eura, počnúc prvou splátkou 27.11.2017 a poslednou splátkou 27.09.2025. Výška úrovej sadzby bola dohodnutá na 16,16 %, RPMN bola 16,03 %, priemerná RPMN bola 8,96 %, odplata bola dohodnutá vo výške 16,16 %.

Právny predchodca žalobcu overoval bonitu klienta - žalovanej, predložil k tomu písomné dôkazy - doklady, z ktorých vyplýva, že zisťoval počet nezaopatrených detí - X, akceptovaný príjem žalovanej - 440 eur, splátka úveru 139,70 eura, výdavky - splátky existujúcich úverov - 48,50 eura, životné minimum - 199,48 eura, finančná rezerva - príjmy - výdavky - 192,02 eura.

Žalovaná nesplácala úver riadne a včas v zmysle dohodnutých splátok.

Treťou upomienkou - pokusom o zmier zo dňa 11.05.2022 bola žalovaná vyzývaná právnym predchodcom žalobcu na úhradu dlžnej sumy, v tom čase bola dlžná pohľadávka banky vo výške 666,66 eura. Žalovaná bola vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy a zároveň bola upozornená na možnosť zosplatenia celého úveru. Zásielka bola podaná na pošte dňa 11.05.2022, svedčí o tom poštový podací hárok pod podacím číslom B..

Žalovaná napriek opakovaným výzvam právneho predchodcu žalobcu dlžnú sumu neuhradila a dostala sa do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 13.06.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 13.06.2022, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Zásielka bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 18.06.2022.

Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 6.319,25 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3.869,08 eura, riadneho úroku vo výške 1.753,89 eura, z úroku z omeškania vo výške 395,05 eura a z poplatkov vo výške 301,23 eura.

Žalovaná po postúpení pohľadávky zaplatila sumu 40,54 eura, a to dňa 25.03.2024, to znamená, že sa znížila žalovaná suma na 6.278,71 eura, a znížila sa istina úveru na 3.828,54 eura, ostatné položky žalovanej sumy zostali rovnaké, úrok vo výške 1.753,89 eura, úrok z omeškania vo výške 395,05 eura a poplatky vo výške 301,23 eura.

5. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 1 až § 11 zák. č. 129/2010 Z. z., § 52, § 53, § 54, § 517, § 524 a § 565 O. z. a § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., pričom dospel k záveru, v zmysle ktorého mal za preukázané, že medzi žalovanou a spoločnosťou VÚB, a s. bola uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorá vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy. Jedná sa o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Žaloba bola podaná dôvodne, pretože žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 8.000 eur spolu s dohodnutým úrokom vo výške 16,16 % ročne, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach po 141,27 eura.

Žalovaná nesplácala úver riadne a včas, tým porušila ustanovenia zmluvy o úvere ako aj vyššie citované zákonné ustanovenia a dostala sa do omeškania so splácaním úveru, preto došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky, konkrétne právny predchodca žalobcu listom zo dňa 13.06.2022 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňom 13.06.2022, písomnosť bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 18.06.2022.

Právny predchodca žalobcu treťou upomienkou - pokusom o zmier zo dňa 11.05.2022 vyzýval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy a bola upozornená na možnosť banky odstúpiť od zmluvy a požadovať vrátenie celej sumy úveru s príslušenstvom. Dlžná suma bola 666,66 eura, z toho istina 161,73 eura, úroky 202,30 eura, zásielka bola podaná na pošte dňa 11.05.2022 ako vyplýva z predloženého poštového hárku, uvedený doklad preukazuje, že právny predchodca žalobcu urobil reálne kroky smerujúce k doručeniu zásielky, zásielka bola odovzdaná na poštovú prepravu, žalobca si zvolil spôsob doručovania „obyčajne“ bez podacieho lístka alebo doručenky, ide o jeho rozhodnutie, avšak preukázateľným dôkazom tejto skutočnosti je podací hárak opatrený pečiatkou pošty, ktorá prevzala uvedenú písomnosť na prepravu. Postačujúce je, že sa zásielka dostala do dispozičnej sféry adresáta, nevyžaduje sa jej reálne doručenie, tzv. teória dôjdenia.

K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ, žalovaná bola v omeškaní so splácaním úveru po dobu viac ako tri mesiace, žalovaná bola upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ modifikuje ustanovenie § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám, podľa tohto ustanovenia je strata výhody splátok podmienená splnením podmienok, že musí ísť o spotrebiteľskú zmluvu, čo je splnené, strata výhody splátok nastáva, keď si toto právo veriteľ uplatní a môže si ho uplatniť najskôr až po uplynutí 3-mesačnej lehoty od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, čo bolo tiež splnené, pretože vo výzve zo dňa 11.05.2022 vyzýval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy a bola upozornená na možnosť banky odstúpiť od zmluvy a požadovať vrátenie celej sumy úveru s príslušenstvom a dlžná suma bola v tom čase 666,66 eura, čo sú viac ako tri mesačné splátky úveru /141,27 eura jedna splátka/ a právny predchodca žalobcu si svoje právo zosplatiť úver uplatnil ku dňu 13.06.2022, rovnako bola splnená aj tretia podmienka, že žalovaná bola na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní s poukazom na dátumy výzvy /11.05.2022/ a zosplatenia /13.06.2022/. Až po uplynutí lehoty 3 mesiacov nastane strata výhody splátok upravená v ustanovení § 565 OZ.

Právny predchodca žalobcu si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovanou v čl. I. bod 5. písm. b) Zmluvy a výzvou zo dňa 11.05.2022 vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

Nakoľko žalovaná omeškané splátky neuhradila, postupca podaním zo dňa 13.06.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzývaná na úhradu omeškaných splátok - keďže v prípade výzvy zo dňa 11.05.2022 sa jednalo už o tretiu upomienku.

Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku, čo bolo v konaní preukázané. Žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný, pretože zmluva o postúpení pohľadávky bola uzatvorená v písomnej forme, banka písomne vyzvala dlžníka na splnenie pohľadávky a dlžník bol nepretržite viac než 90 v omeškaní s plnením svojho záväzku. Uvedené podmienky sú všetky splnené.

6. K námietkam žalovanej uvádzanej v odpore súd uvádza nasledovné. Čo sa týka otázky overovania bonity klienta a či právny predchodca žalobcu postupoval s odbornou starostlivosťou súd uvádza, že nezistil žiadne pochybenie právneho predchodcu žalobcu pri overovaní bonity klienta a tento postupoval s odbornou starostlivosťou. Veriteľ je povinný pred poskytnutím úveru vypočítať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, podrobnosti o výpočte limitu stanoví v zmysle

Národná banka opatrením, ktoré však v čase uzatvárania zmluvy o úvere nebolo ešte účinné, preto správne právny predchodca žalobcu postupoval v súlade s ustanovením § 7 ods. 21 ZoSU, podľa ktorého veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje, príjem spotrebiteľa, údaje o existujúcich záväzkoch získané z jedného alebo viacerých registrov a výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Na účel vypočítania týchto nákladov musí veriteľ poznať údaje o rodinnom stave a počte vyživovaných osôb spotrebiteľa. Tento údaj poskytuje sám spotrebiteľ. V prejednávanom prípade veriteľ postupoval tak, že existujúce záväzky žalovanej overil dopytom do úverového registra a z overenia v interných systémoch zistil, že žalovaná mala v čase poskytnutia úveru záväzok - úver s mesačnou splátkou vo výške 48,50 eura. Žalovaná deklarovala zamestnanie na trvalý pracovný pomer u zamestnávateľa C., D. od 9/2009. Príjem žalovanej bol vypočítaný na sumu vo výške XXX eur na základe príjmov za predchádzajúce mesiace (XXX eur, XXX eur, XXX eur). V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum žalovanej vo výške 199,48 eura, žalovaná uviedla, že je slobodná a bez vyživovacej povinnosti. Výpočet limitu bol teda realizovaný nasledovne: (výška existujúcich splátok úver + výška splátky poskytnutého úveru + výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť) musí byť nižšia ako výška príjmu. $48,50 \text{ eura} + 141,27 \text{ eura} + 199,48 \text{ eura} = 389,25 \text{ eura}$, čo je menej ako čistý príjem spotrebiteľa.

Výpočet limitu bol realizovaný v súlade s ustanovením § 7 ods. 21 zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvárania zmluvy. To potom znamená, že nie je možné konštatovať, že by veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, a teda môže vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Už vôbec nie je možné konštatovať hrubé porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou, teda nie je možné z tohto dôvodu úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože právnym predchodcom žalobcu bola posudzovaná schopnosť žalovanej splácať úver riadne a v súlade so zákonom, pretože je preukázané listinnými dôkazmi, že veriteľ zisťoval údaje o žalovanej pred poskytnutím úveru, zisťoval jej príjem, výdavky, rodinný stav.

7. K námietke žalovanej ohľadom výpočtu RPMN súd uvádza, že výpočet RPMN je upravený v § 19 a v prílohe k zákonu č. 129/2010 Z. z. RPMN bola v zmluve dojednaná v čl. I. bod 3. vo výške 16,03 % a uvedené tu boli aj údaje, z ktorých bola vypočítaná, v zmluve sa nenachádza vzorec na výpočet RPMN, avšak zákon o spotrebiteľských úveroch ani neuvádza povinnosť uvádzať vzorec, uvádza len povinnosť uvádzať RPMN a údaje, z ktorých bola vypočítaná s odkazom na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Súd sa stotožnil s názorom žalobcu a mal za to, že právny predchodca žalobcu postupoval pri výpočte RPMN v súlade so zákonom a vypočítal RPMN na základe vzorca uvedeného v prílohe č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a tiež na základe predpokladov uvedených v ustanovení § 19 zákona o spotrebiteľských úveroch. Tak ako už súd konštatoval predpoklady na výpočet RPMN boli v zmluve uvedené.

8. Súd úver nepovažoval za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva bola uzatvorená v písomnej forme, obsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z., obsahovala správny výpočet RPMN, neprekračovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty, obsahovala údaj - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, obsahovala celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, obsahovala údaj o úrokovej sadzbe, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výšku, počet, frekvenciu splátok.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.129,77 eura, úrok vo výške 1.753,89 eura, úrok z omeškania vo výške 395,05 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.869,08 eura od 08.03.2024 do 25.03.2024, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.828,54 eura od 26.03.2024 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. ako dvojnásobok diskontnej sadzby určenej NBS, počiatok omeškania je deň nasledujúci po dni dokedy bol úrok z omeškania žalobcom vyčíslený a následne v závislosti od čiastočnej úhrady realizovanej žalovanou.

9. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, pretože vo veci mal plný úspech, v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo je v tomto prípade žalobca, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane, teda žalovanej, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa s poukazom na ustanovenie § 257 súd nevzhladol a z obsahu spisu nevyplývajú.

10. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla včas podaným odvolaním žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pričom odvolacie dôvody vymedzila poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. a až h) CSP.

Namietala, že súd prvej inštancie sa v rozhodnutí nevysporiadal so všetkými námietkami a všetky neodôvodnil riadne. Žalovaná má za to, že právny predchodca žalobcu riadne neoveril jej bonitu pred poskytnutím úveru v zmysle ust. § 7 ods. 15 a 16 zák. č. 129/2010 Z. z., čím sa domáhala, aby bol úver považovaný v zmysle § 11 ods. 2 cit. zák. za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti poukázala na rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov (Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 19.11.2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/117/2017 zo dňa 19.11.2017 a pod.).

11. Žalovaná taktiež namietala, že zosplatnenie úveru neprebehlo v zmysle zákona a má za to, že žalobca nie je aktívne legitimovaný.

Poukázala na nedodržanie § 53 ods. 9 O. z. Žalovaná napokon namietala skutočnosť, že upomienka dňa 11.05.2022 jej nebola doručená a ani výzva zo dňa 13.06.2022, keď na doručenkách sa nenachádza jej podpis.

12. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Vo vyjadrení uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je najmä s poukazom na rozsiahle povinnosti poskytovateľa štandardne pripravená a žalovaná nebola donútená zmluvu za ponúkaných podmienok uzavrieť. K ostatným námietkam žalobca odkázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia.

13. V reakcii na vyjadrenie žalobcu žalovaná uviedla, že považuje zosplatnenie úveru za neplatné, v rozpore s ust. § 53 ods. 9 a § 565 O. z., nakoľko predmetné výzvy nespĺňajú náležitosti – špecifikácia konkrétnej splátky, ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Na podporu tohto tvrdenia žalovaná poukázala na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov (Okresného súdu Žilina sp. zn. 13Csp/58/2023 zo dňa 23.01.2024 a Krajského súdu Žilina sp. zn. 11CoCsp/21/2024 zo dňa 31.07.2024, Krajského súdu Žilina sp. zn. 7CoCsp/11/2024 zo dňa 31.07.2024, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/149//2021, Krajského súdu Nitra sp. zn. 26CoCsp/5/2025).

14. Odvolací súd prejednal odvolanie žalovanej v súlade s ust. § 378 a nasl. CSP. Preskúmal napadnuté rozhodnutie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), dospel k záveru o dôvodnosti odvolania žalovanej, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

15. Odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplata istiny vo výške 4.129,77 eura spolu s príslušenstvom na právnom základe, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.11.2000 nadobudol pohľadávku od postupcu VÚB, a.s. voči žalovanej z titulu úverovej zmluvy zo dňa 13.10.2017, na základe ktorej postupca poskytol spotrebiteľský úver vo výške 8.000,-- eur žalovanej, pričom táto sa zaviazala splácať predmetný úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 141,27 eura.

16. Súd prvej inštancie z dôvodov už vyššie uvedených dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby, a preto jej v celom rozsahu vyhovel.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa však súd prvej inštancie nie dostatočným spôsobom vysporiadal s obranou žalovanej, ktorá okrem iného namietala, že nedošlo k zosplatneniu úveru ako aj aktívnu legitimáciu žalobcu. Na túto argumentáciu reagoval súd prvej inštancie iba všeobecným konštatovaním

o riadnom zosplatnení – v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 O. z. – bez toho, aby svoje závery riadnym a zrozumiteľným spôsobom vysvetlil a konkretizoval na prejednávajúcu vec, čím napadnutý rozsudok vyznieva v tejto časti arbitrárne.

17. Súd prvej inštancie prijal záver o riadnom zosplatnení úveru, keď iba konštatoval, že žalovaná bola v omeškaní so splácaním úveru po dobu viac ako tri mesiace a žalovaná bola upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Súd poukázal na výzvu zo dňa 11.05.2022, z ktorej podľa názoru súdu vyplýva splnenie podmienok § 53 ods. 9 O. z., keďže dlžná suma uvedená vo výzve vo výške 666,66 eur predstavuje viac ako tri mesačné splátky úveru (141,27 eura je jedna splátka). Za splnenú považoval súd prvej inštancie aj tretiu podmienku, a to, že žalovaná bola na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní s poukazom na dátum výzvy (11.05.2022) a zosplatnenia (13.06.2022), bez toho, aby špecifikoval, kedy mala nastať splatnosť ďalšej splátky.

18. Ako už bolo vyššie uvedené, tieto závery súdu prvej inštancie vyznievajú arbitrárne a bez ich konkretizácie spôsobujú ich nepreskúmateľnosť.

19. Súd prvej inštancie považoval výzvu zo dňa 11.05.2022 za súladnú s ust. § 53 ods. 9 O. z., hoci neuviedol, s ktorými splátkami úveru je žalovaná v omeškaní, bez čoho nie je možné žalovanou posúdiť, pre ktorú splátku má byť vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a ako sa prípadne mimoriadnemu zosplatneniu vyhnúť, čo je v zmysle cit. ustanovenia hlavným účelom cit. ustanovenia.

Súd prvej inštancie sa snaží logicky vyvodiť, že suma 666,66 eura presahuje viac ako tri mesačné splátky (jedna splátka 141,27 eura), a teda je žalovaná v omeškaní po dobu viac ako tri mesiace, hoci zo samotnej výzvy (zo dňa 11.05.2022) vyplýva, že ku dňu jej vyhotovenia dlhuje žalovaná na istine (splátke) len sumu 161,73 eura. Súd prvej inštancie tak v rozhodnutí dostatočne nevysvetlil, prečo považuje podmienky zosplatnenia (§ 53 ods. 9 O. z.) za splnené, a to aj vo vzťahu na judikatúru NS SR (napr. NS SR sp. zn. 5Cdo/197/2020 zo dňa 26.06.2024, 2Cdo/149/2021, 1Cdo/123/2022).

Vzhľadom na uvedené nie je možné preskúmať úvahy súdu vedúce ho k záveru, že výzva zo dňa 11.05.2022 bola v súlade s ust. § 53 ods. 9 O. z. Uvedené tvrdenie sa vzťahuje aj na ďalší záver súdu prvej inštancie, keď konštatuje aj splnenie tretej podmienky (upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní, toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky - § 565 veta druhá O. z.) bez aplikovania cit. ust. na konkrétnu zmluvu o úvere.

20. Uvedené skutočnosti viedli odvolací súd k záveru o potrebe napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

21. Ak je v odvolacom konaní rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné v časti, ktorá je pre rozhodnutie vo veci významná, musí byť vždy zrušené s výnimkou prípadu taxatívne vymedzeného v ust. § 390 CSP, v ktorom dostáva vždy zásada hospodárnosti prednosť pred zásadou dvojinstančnosti konania.

Nepreskúmateľnosťou rozhodnutia sa účastníkovi konania odníma možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov, a teda sa mu odníma možnosť konať pred súdom.

22. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia má pritom z uvedeného dôvodu charakter porušenia práva na spravodlivý proces, ktorý nemožno v odvolacom konaní napraviť (za porušenie práva na spravodlivý proces, ktoré možno v odvolacom konaní napraviť, totiž nemožno považovať také porušenie práva, ktoré je možné odstrániť len takým postupom, ktorým by došlo k porušeniu daného práva v rovnakej intenzite len iným spôsobom). Napraviť uvedené porušenie práva na spravodlivý proces v odvolacom konaní by totiž bolo možné len tak, že by súčasne došlo k porušeniu iného významného čiastkového práva na spravodlivý proces, najmä práva na preskúmanie rozhodnutia v opravnom – odvolacom konaní. Totiž aj vo výnimočnom prípade, keď sú naplnené podmienky podľa § 390 CSP, odvolací súd síce napraviť uvedené porušenie tak, že sám rozhodne rozhodnutím, ktoré bude preskúmateľné, avšak výlučne na úkor významnej zásady dvojinstančnosti konania.

Ak súd prvej inštancie následne vo veci rozhodne rozhodnutím, ktoré bude preskúmateľné, bude zachované jednak právo účastníka dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia právom predvídaným spôsobom a rovnako právo na preskúmanie takéhoto rozhodnutia v takom opravnom konaní, v ktorom bude mať možnosť proti nemu náležite skutkovo a právne argumentovať.

23. Až po tom, ako súd prvej inštancie presvedčivo a zrozumiteľne vysvetlí, či došlo alebo nedošlo k riadnemu zosplatneniu predmetného úveru, sa môže vysporiadať aj s otázkou aktívnej legitímácie žalobcu, pričom následne vo veci opätovne rozhodne.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.